

Ludovicum Pii filium Imperatorio cognomento esse
quidem appellatum, sed per errorem, & demum à se-
culo usq. undecimo. In eodem errore autem basisse
ipsum quoq. Diplomatis Cænobialis fabricatorem; ac
proinde illud aliquot demum post Ludovicum, cuius
nomine est promulgatum, seculis esse confictum. 103

CAPUT IIX. Præterquam quod non Germanici sed Pii
Ludovici, atque adeo alieno Sigillo & Manus signo,
Diplomati Lindaviensi sit subscriptum, falsè referre
illud, se conditum anno Ludovici Germanici vicefi-
mo sexto, aut Dominico octingentesimo sexagesimo
sexto, ostenditur certissimis indiciis. Quoniam sci-
licet illo anno, Comes Palatii non Adalbertus sed Ans-
fridus: Archicapellanus non Hugo sed VViegarius:
hujus Vicarius non Hirminritus sed Albertus Subdia-
conus: nec Podami Ludovicus versatus; Indictio item
non secunda sed quarta decima, fuerit. 122

CAPUT IX. Contra quam Diploma dicit de Adalber-
to unico conditore Cænobii, demonstratur fuisse tres
conditores: interque eos neminem Adalbertum appel-
latum aut Comitem Palatii fuisse. 132

CAPUT X. Famam de Adalberto conditore Cænobii uni-
ce natam esse ex Diplomate. Quæcunq. autem de illo si-
ve Hyperaspista si ve alii scriptores referunt, haud ni-
ti ullo aliquo veteris ævi testimonio, sed meras esse
gerras aut inanes conjecturas: in unumversum & sibi mu-
tuo, & ipsi etiam Diplomatis fabulæ illa adversari. 146

CAPIT.

